

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrsti po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 13. junija.

Če tudi evropski državniki kaj radi zagotavljajo, da evropski mir stoji na trdnih nogah, da se torej ni bati zanj, a vender vsak najmanjši dogodek vzbudi velik strah, kakor bi se imela takoj začeti silna vojna. Tak strah sta vzbudila tudi dva dogodka v Peterburgu namreč zaroka velicega kneza Nikolaja s črnogorsko princesinjo Milico in pa napitnica carjeva črnogorskemu knezu. Ta dva dogodka sta tako oplašila nekatere kroge, da so na borzah kar začeli padati papirji sevede v prvi vrsti ruski, kakor bi bili pred veliko vojno. To je vender čudno, vsaj vender Rusija v majhnej Črnejgori ni dobila tako močne opore, da bi se sedaj upala evropski mir vreči s tečajev, če se ga poprej ni, ko je bila celo v prijateljstvu z mogočno Nemčijo.

Kaj je pa pač tako strašnega v teh dveh dogodkih, da se je zaradi njiju porabilo toliko tiskarskega črnila in papirja, kajti več dni so baš Rusiji nasprotni listi dan na dan prinašali dolge članke o teh dveh dogodkih; kaj tako strašnega, da evropski diplomatje posebno nemški več nočij spati neso mogli? Car ruski je s tem odločno pokazal, da resno hoče narediti konec politiki, katere se je držala Rusija celo stoletje, politike, katerej podstava je bilo prijateljstvo s Prusijo. Ta politika je Prusijo povzdignila do sedanje slave, drugače bi nikoli ne bila prišla na čelo Nemčije in do evropske slave. To politiko pa sedaj hoče car jedenkrat za vselej opustiti in opreti se pred vsem na slovanski, zlasti na pravoslavni svet. Govori se že, da bode tudi bodoča carica Slavjanka, ne pa Nemka, kakor je bilo to že skoro v navadi v Rusiji. Sedanji car hoče torej vedno bolj oddaljiti Rusijo od Nemcev. Sam se je oženil z dansko princesinjo, sin njegov se bode pa že s slovansko. Jeden velicij knezov se ženi s črnogorsko, drugi z grško princesinjo in tako bode nehalo polagoma sorodstvo mej ruskim in nemškimi dvori, ki je bilo slovanskej politiki že marsikedar na kvar. Vedno bolj si bodo veliki knezi iskali nevest v Črnejgori in na Grškem, pozneje tudi v Srbiji in Bolgariji, kadar bode v poslednji deželi kaka slovanska dinastija. Seveda tak ugoden prevrat je pač le tedaj pričakovati, ako bode sedanji car dolgo vladal, da se pri dvoru bolj utrdijo načela njegova. Sedaj mnogi dvorni krogi neso baje

prav zadovoljni, da je car tako popustil staro navado in zmagujejo z ramami zaradi zaroke velikega kneza s princesinjo črnogorsko in nameravane zaroke carjeviča z drugo princesinjo črnogorsko. To je tudi verjetno, ker nemške princesinje, ki so se primožile v Rusijo, igrajo še močno ulogo. Toda odločnost sedanjega carja bode premagala te predhodke.

Ruski listi pripisujejo jako veliko važnost carjevi napitnici. Omenimo le, kaj piše „Svet“. Ta list, ki se odlikuje po zdravem slovanskem duhu pravi, da tu ne gre za kake zasobne politične obračune, temveč za potrjenje velike ideje vzajemnosti slovanske. Jedin, za našim vladarjem slovanski vladar (slovanski kralj deček pač ne šteje) je z višine prestola bil nazvan jedinstvenim zanesljivim in vernim prijateljem Rusije. S tujimi državami nas lahko vežejo politični računi in gmotne koristi. Le slepci ne vidijo, na primer, da se sedanjí interesi Rusije ujemajo z interesi Francije, ter zahtevajo, če ne formalne, pa faktično alijenco. Pa je še trajnejša in vzvišenejša alijanca. Zveza sorodnih narodov, kateri sestavljajo veliko duševno bratstvo. Ta zveza nas ne združuje le s Črnogoro in Srbijo, temveč tudi s Čehi, da celo z Bolgari in Poljaki; mi govorimo o masi narodov, ne o posamičnih politikih. To zvezo označile so besede carjeve obrnjene na jednega slovanskih vodij, na vodjo naroda, pri katerem še ni nasprotja mej narodom in inteligencijo. V tem zmislu treba razumeti zgodovinsko napitnico, pravi ta ruski list in pristavlja, da se ne čudi, če je Nemci v tem zmislu razumeti ne marajo.

Rusija nastopila je torej pot odločne slovanske politike. To vidimo tudi v tem, da nemških baronov v pribaltijskih provincijah več tako ne gladi, kakor jih je dosedaj. Nemški državniki vidijo, da se na Rusijo ne morejo več zanašati, to jih jezi, to jim napravlja skrb. Vsaj tudi ni prijetno pred seboj imeti sovražnika, za seboj pa državo, o katerej se le toliko ve, da se ravna le tako, kakor zahtevajo njene koristi, da je vsak dan mogoče, da začne vojno.

Ta napitnica je pa tem bolj zbudila nemške državnike, ker je nekak odgovor na ostenitveni vsprejem italijanskega kralja v Berlinu. Proti London-skemu dopisniku „N. Fr. Presse“ se je izjavil nek

diplomat, ki pozna intencije ruske politike, da je car le hotel pokazati, da se ne dá z nikakimi zvezami ostrašiti, da bi popustil svojo dosedanjo politiko. Glavno načelo ruske politike je, da Nemčija ne sme več kot zmagovalka v Pariz, kakor vele-vlasti ne puste Rusije v Carigrad. Car bode vse sile napel, da Nemci ne pridejo do Pariza. S tega stališča mora se presojevati napitnica ruskega carja.

Carska napitnica je torej vsekako naperjena proti Nemcem, to dobro vedo ob Sprevi. Najhuje je pa jim to, da je ž njo tudi povedano, da Rusija hoče gledati, da se okrepi povsod slovanski svet in se tako pripravi za borbo z germanskim svetom, do katere bode prišlo prej ali slej. Ker moč slovanstva narašča, se Nemci boje, da podležejo v tej borbi in bode konec njih slave.

Sokolska slavnost v Novem Mestu.

(Dalje.)

Mej tem, ko so se te priprave vršile v Novem Mestu, pa tudi ostala Dolenjska ni zaostajala. Povsod odpošljala so se odposlanstva, ali pa delali potrebni koraki za gostov vsprejem. V tem oziru se je posebno odlikovala progá, držéča iz Ljubljane čez Trebnje v glavno mesto Dolenjske in gostje Ljubljanski, vozeči se po tej črti, bili so povsod najsrčneje vsprejeti, vse potovanje bilo je nepretrgana vrsta najlaskavejih znamenj narodne zavednosti in bratske ljubezni.

V soboto popoldne ob 3. uri odpeljali so se iz Ljubljane v kočijah Sokoli in „Slovensko delavsko pevsko društvo Slavec“, dočim je drugi oddelek odšel zvečer ob 6. in oziroma ob 8. uri, a slovenski biciklisti krenili deloma čez Krško deloma čez Žužemberk.

Že na Lavrici pozdravljale so potovalce razobešene trobojnice, isto tako bilo je v Škoflici. V Šmarji pričakovala nas je šolska mladina z zastavo in mlada deklica Cepudrova poklonila je s primer-nim nagovorom „Sokolu“ lep šopek. Ko je starosta Hribar zahvalil se na tem darilu, odpeljali smo se na Grosuplje, od koder nam je že zdaleč nasproti donelo streljanje s topiči, nam nasproti vihrale so trobojnice in cesarske zastave in kjer smo bili v g. Ko ščaka dobroznani krčmi izvrstno postreženi.

LISTEK

Blóдне duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebizský, preložil I. Gornik.

Prvi del.

IV.

(Dalje.)

Potem odšel je s tridimi koraki iz sobe. Za zaprežena konja na dvorišči se ni zmenil in rezgetanja njunega ni čul. — Ploska ozrla se je trikrat za njim; Vavřina pa danes ni imel za njo nobene besede, tem manj, da bi jo pogladil po razčesani grivi. — Imel je iti po drva v gozd in hote otca vprašati do katere poseke predvčeranjem pripovedoval mu je, da je gospod gozdar dovolil, da bi si izbrali v vsem najetem prostoru najlepši kup lesa.

Z dvorišča zavil je za gumna, sedel v venečo travo in se zagledal v levo na vrt Květovih. Jablane na njem bile so že skoro gole, na bruskah bilo je začrnelo listje in nad glavami jim otožne megle. Kake četrt ure odtod temneli so gozdje in nad njimi poletavale so vrane, kakor bi se hotele

poigravati z zamračenci. V gozdih pa se ni genila nobena veja; stari borovci moleli so v megle, kakor nezadovoljneži, črni ptiči pa so leteli dalje k vasi. Potem naleteli so se k drevesu nad glavo mladencevo.

Vavřini hodil je na misel včerašnji večer; bil je pri Květu, prikral se je tija z ostalo družino. Květ ga je sicer pozdravil, a pregovoril ni ž njim nobene besede. Mladeneč sedel je v sobi v kot, odkjer je najbolje videl k ognjišču, ko pa je Světluška čitala, ni se niti dihniti upal. Zdaj zdelo se je njegovi mladi glavi, da je zopet večer, da zopet sedi v oni sobi in da se njegove oči upirajo v drugi dve, v uho pa da mu zveni glas, kakor sreberni kraguljčki, s katerimi ima knez Svarcenberk ovešene belce, kečar se vozi na saneh v snegu.

Konja zaprežena na dvoru rezgetala sta ne pretrgoma. Mladeneč dvignil se je, šel nazaj na dvorišče, odpregel konja, odvedel ja v hlev in zopet ni se zmenil za Plosko, kakor bi ne bila oni verni konj skoro jednako star ž njim. Ko je začel hoditi v šolo, bila je Ploska ljubezniva žrebica, sama odprla je dveri v vežo, Vavřina pa je imel vedno za njo shranjeno sladčico; potem rastla sta skupno in

bila boljša prijatelja, kakor so ljudje. Ploska trpela ni na sebi drugega, kakor Vavřino. Imeli so sicer hlapca, a zasesti je ni smel nihče nego Vavřoušek.

Ko je prišel v leta, hotel je otec prodati Plosko na semnji, češ, da je poluslepa, da je brez zoba, da se jej podkove ne drže kopit. Vender je sin govoril za njo, misleč si pri tem: „Ti, Ploščica, pripelješ mi nevesto, če bi imelo biti le nekoliko korakov!“ In gladil jo je po čelu, po grivi, po šrsti, in Ploščica je gledala, kakor bi bila razumela in zarezgetala, kakor bi hotela reči: „Tu je najlepše, tu najmilejše“ Vavřuški pa se je zdelo, da je vedno pogledavala tija, kjer je stal Květov dom. Danes pa je povedla glavo in piče se ni dotaknila, dasi ji jo je mladeneč nasul v žleb nad mero.

V hiši Ouřadovi bilo je tiho, kakor bi se kdo pripravljaj na zadnjo uro; mati ni spregovorila besede, družina je žlice le v juho pomakalaj, Vavřina pa niti h kosilu ni prišel. Šel je predpoludnem pogledat na polje, kako raste ozimina in kako odpevajo sveži, zeleni barvi črni ptiči, ker se približa zima in vse zakrije s svojo belo odejo.

(Dalje prih.)

Starodavna Višnjagora se je pri tej priliki posebno skazala. Mesto, pred malo leti še nasprotno, odélo je praznično opravo in pokazalo pristno narodno lice. Ves prostrani trg bil je v zastavah, vsaka hiša raz mestnega trga obesila je trbojnico ali pa cesarsko zastavo, sredi pod lepim slavalokom pa so stale na jedni strani Višnjejske krasotice, praznično oblečene, s pečami na glavi in s sklepanci okolu pasa, na drugi strani pa vrla požarna bramba, duhovščina, mestni zastop Višnjegore z g. županom Štepicom na čelu in gg. župani iz Drage, Dednega dola, Kriške vasi in Leskovce. V imenu mestnega odbora pozdravil je prišlece g. Štefan Pirnat, v imenu požarne brambe g. nadučitelj Škrbinec, v imenu deklet iz Višnjegore in okolice pa gospodičina Nežika Turkova rekoč:

„Velecenjeni gospodje! V imenu vseh deklet iz Višnjegore in okolice Vas prav prijazno pozdravljam. Prosim vsprejmite zagotovilo našega posebnega in neomejenega spoštovanja.

Vrli junaški Sokoli! mili Slavci! potujte zdravi in veseli v glavno mesto solčne Dolenjske! Tudi me hočemo se udeležiti v duhu lepe slavnosti. V zagotovilo tega blagovolite vsprejeti ta mali šopek, ki naj Vas velecenjeni gospodje na potu spominja, da tudi nam srce toplo bije za sveto slovansko reč in da tudi me hočemo ljubiti na veke mili naš slovanski narod.

Živili vrli Sokoli in mili Slavci! Slava!

Starosta g. Hribar zahvalil se je na vseh teh nagovorih v krepkih in iskrenih besedah, na kar so mej pokanjem topičev zaorili navdušeni živio-klici, krasotice pa izletnike obdarile z duhtečimi šopki svežih cvetic. Z Višnjejskimi dostojanstveniki in krasoticami bili smo potem vkupe v gostilni, žal, da le malo časa, ker smo morali dalje. Presrčen vsprejem v Višnjigori nam ostane nepozaben.

Bližajočim se Sv. Roku prihajala sta nam nasproti dva ognjegasca na čilih konjih in nas vodila k Sv. Roku, kjer je bil čez cesto razpet ličen slavalok z napisom „Živeli“, kjer je v vrstah stala uniformovana požarna bramba, vsa odlična gospoda iz Zatičine in mnogo občinstva in kjer nas je gospod načelnik požarne brambe v kratkih a jedernatih besedah pozdravil. Tudi tu bil je postanek le kratke, „Pod Gabrom“, kjer so tudi vihrale zastave in kjer bi bili gotovo izvrstno preskrbljeni pa se niti ustaviti nismo utegnili.

Po 10. uri zvečer dospeli smo na vrh, od koder se cesta rebri proti Trebnjemu. Jedva smo se spustili nizdolu, zažgal se je ob cesti pripravljen škopnik in tako dalo znamenje že par ur čakajočim Trebanjcem, da smo vendar jedenkrat prišli. Znamenju odzvali so se takoj topiči in kmalu smo stali takraj Trebnjega pred posebno ukusnim z lampijoni okrašenim slavalokom, kjer nas je vsprejela požarna bramba z načelnikom g. Tomcem.

Ko se je oficijalni vsprejem završil, podali smo se v krčme, da se okrepčamo in potem poiščemo prenočišča. Gospoda Trebanjska vsprejela nas je s pravo slovansko gostoljubnostjo in tako ljubezno skrbela za prenočišča, da smo bili vsi izvrstno shranjeni in da se jim prav iz srca zahvaljujemo na laskavem in gostoljubnem vsprejemu.

Počitek v Trebnjem ni bil dolg. Pred polnočjo ni prišel nihče v postelj, a ob 4. uri zjutraj spravila nas je budnica po konci. Ob 1/5. uri korakala sta „Sokol“ in „Slavec“ z zastavama na pokopališče. „Sokol“ položil je na grob prerano umršemu članu Skabernétu krasen venec. „Slavec“ je pa zapel dva lepa zbor. Po tem pijetnem činu odpeljali smo se iz preprijetnega in z zastavami okrašenega Trebnjega in poslovali od gospodov, ki so nam izkazali toliko simpatij. Skozi Mirnopeč, kjer je stal slavalok z napisom „Na zdar“, pod njim pa požarna bramba, kjer pa ni bilo oficijalnega vsprejema, dospeli smo okolu 8. ure v Novo Mesto.

Prišedši tjakaj ustavili smo se v lepi telovadnici, prirejeni iz nekdane kapele in skoro jednako prostorni in prostrani, kakor je telovadnica v realki Ljubljanski. Ko so se zbrala vsa društva, razvrstil se je sprevod z godbo na čelu in razvijajoč se skozi drevored, začel korakati proti velikemu, pri uhodu stoječemu slavaloku, kjer je goste čakal mestni zastop, z županom g. dr. Poznikom na čelu, mnogo odličnih oseb, krasne gospice Novomeške in par tisoč občinstva.

Došla društva pozdravila je dražestna gospodična Seidlova z zvonkim glasom in z oduševljenjem tako:

Slavna gospoda! Velečastiti gosti! Ko vas vidim v tolikem številu zbrane, naudaja me iskrena radost. Prišli ste iz krajev bolj srečnih, bolj slovečih in bolj bogatih, nego je naša borna Dolenjska, prišli ste poklonit se mlademu društvu, čegar zastavo bomo danes razvili. To društvo je plod našega narodnega dela. Poklanjate se torej tudi nam in nam priznavate, da v tem skromnem od velikega prometa odločenem kraju jednako gorko čutimo za svoj dom. Zato pozdravljam vas mile brate Horvate in Vas sinove slovenskih pokrajin. Dovolite čili Sokoli hrvatski, da Vam v mali znak svoje hvaležnosti ovenčamo vaš prapor in pripnemo nanj ta trak. Dovolite tudi Vi vrli Ljubljanski Sokoli, da se Vaši ponosni in častiti zastavi pridruže mali znak rodoljubja Novomeškega narodnega ženstva. In ti mili nam „Slavec“ ki naudušuješ naš narod s prekrasnimi slovanskimi skladbami blagovoli istakto vsprejeti mali znak hvaležnosti Novomeških Slovenk. Bodite prepričani, da Vas z radostjo na lici in ljubeznijo v srci vsprejemamo in Vam od srca kličemo: „Dobro došli!“ „Na zdar!“

Ko so se zastave okrasile z lovorovimi vencami in trakovi z napisi: „Novomeške Slovenke — „Sokolu“, obrnil se je g. dr. Poznik kot župan do gostov in pozdravil jih krepkimi in srčnimi besedami v imenu mesta, za njim pa „Dolenjskega Sokola“ starosta g. Rozina. V imenu „Sokola“ Ljubljanskega odgovarjal je starosta g. Hribar, v imenu „Sokola Pokupskega“ g. profesor Vamberger, v imenu društva „Slavec“ podpredsednik Dražil. Žal nam je, da izvrstnih, a improvizovanih govorov ne moremo priobčiti, nekaj ker bi potrebovali preveč prostora, nekaj pa radi tega, ker jih ni bilo moč točno zabeležiti.

Izpod slavaloka razvrstil se je sprevod z godbo na čelu po lepo okrašenih ulicah na mestni trg, kjer je bila ob polu devete ure napovedana sv. maša pod milim nebom, za katero je morala nekda deputacija nič manj kakor šestkrat h g. proštu, predno je bila stvar v redu. Glavni trg ob sebi že lep, kazal je ta dan posebno prazničen obraz. Razen mestne hiše, z zelenjem opletene in z zastavami okrašene, razobesile so tudi vse druge hiše po jedno, ali tudi po več zastav. V ta slikoviti okvir postavila so se došla društva, da bi bila prisotna pri sv. maši, s katero se pa ni niti hipca počakalo, tako da smo samo konec vjeli.

Po končani maši, pri kateri je godba svirala, seveda le dve kitici maše, zapeli so pevci Jenkovo „Molitev“, potem pa je kot zastopnica kumice, gospé Ane Slančeve nastopila njena nežna hčerka in s kratkim nagovorom izročila prekrasen, bogato v srebru in zlatu vezen trak z napisom: „Dolenjskemu Sokolu posvetila Ana Slanč.“

V imenu rodoljubnih dam izročila je gospodičina Rohrmannova drug krasen trak z napisom „Novomeške Slovenke“ z nastopnim govorom: „Predragi nam „Dolenjski Sokol“! Danes, ko se je prvič pred Tvojim rodoljubnim krdelom vzdignilo znamenje Tvoje plemenite združbe, ko so od raznih strani jugoslovanskega sveta prišli bratje in prijatelji Te o tej slovesni priliki pozdravljat, dovoli, da tudi me Slovenke Novomeške izrazimo svoje rodoljubje in svojo udanost tistim idejam, katerim si se Ti posvetil s tem, da Ti darujemo ta trak za Tvojo zastavo. Naj poleg nje vibra o resnih in veselih prilikah ter priča, da so tudi nas Slovenk srca, kakor Vaša, uneta za našo ljubo slovansko domovino. Bog jo živi! Bog živi Tebe „Dolenjski Sokol“!“ (Dalje prh.)

„Matica Slovenska“.

Letno poročilo tajnikovo o odborovem delovanju v dobi od 1. aprila 1888. do 31. maja 1889.

(Konec.)

Poročati mi je še o nekem odseku, ki je v nekaki zvezi z našim društvom; to je odsek za nabiranje in izdaje krajevisnih imen. Omenjeni odsek ponovil se je pod pokroviteljstvom „Matice Slovenske“ iz l. 1876 po inicijativi odbornika prof. Pleteršnika in nekaterih družih gospodov. Odsek ima 19 članov. Namen mu je, poskrbeti za to, da dobimo polagoma potreben, obširn „Slovenski krajevisni slovar“ z bolj zanesljivimi imeni. Da ta namen doseže, sestavi je odsek poseben poziv z vprašanji in ga razposlal na vse fare slovenskih pokrajin, deloma naravnost, deloma po zaupnih možeh in poverjenikih. Od 800 pozivov je doslej povoljno rešenih nekaj nad 100. Vsa pojasnila in sploh vse v tem delokrogu potrebno oskrbljuje matičina pi-

sarna. Delo je na znanstveni podlagi osnovano; želeli bi mu bilo svoje dni tudi ugodnega konca.

Kopitarjeva zadeva se je zaradi neugodnih občinskih razmer na Dunaji zopet zavlekla; treba bo čakati na poslednje ukrepe občinskega sveta dunajskega, v katerem sedaj močno prevladuje nekaka politična razburjenost proti Čehom in tudi proti Slovanom sploh.

Veledušni slovenski rodoljub, veletržec Gorup na Reki, društveni ustanovnik, volil je več ustanov učečej se mladeži in določil pravico do podelitve teh ustanov po sebi, svojih sorodnikih in slovenskem deželnem zboru na četrtem mestu „Matici Slovenski.“ Vsi tedaj tega prejelo je društvo pred kratkim potom visoke c. kr. vlade prepise dotičnih ustanovnih pisem.

Za društvo neumorno delavni predsednik „Matice slovenski“ bil je na Najvišjem mestu odlikovan z naslovom častnega kanonika. Vse slovensko razumništvo se je z odlikovancem odkritosrčno zveselilo te zaslužene odlike. Matični odbor mu je v posebni deputaciji čestital, povdarjajoč, da je v njegovi osebi poslavljena tudi Matica slovenska. Po želji več odbornikov bode to čestitka g. podpredsednika prof. Levca in odgovor predsednika tiskana v Letopisu in pridejan letnemu poročilu o odborovem delovanju. Večletni marljivi odbornik, prošt dr. Jarc, obhajal je lani 12. avgusta tu v Ljubljani pri sv. Jakobu zlato mašo. Odbor mu je o tej izredni priliki čestital pismeno in pozneje v seji še ustno. Decembra meseca lanskega leta čestitala je „Matica“ brzojavno vodji češkega naroda dr. Francu Lad. Riegru ob njegovi sedemdesetletnici.

Kakor je pa ni nikjer sreče brez nesreče, tako tudi pri „Matici“. Odbor zgubil je v zadnji dobi dva odlična, neumorno delavna člana. Dne 16. septembra 1888. l. umrl je na ptujem v Pragi po kratki bolezni prof. Raič in bil tu pokopan 21. septembra. Njegovega častnega pogreba udeležila se je „Matica“ z vencem in po prav mnogobrojnih zastopnikih. Dne 20. aprila je na Dunaji umrl c. kr. vl. svetnik Matej Cigalč. Tudi pri njegovem pogrebu bila je „Matica“ častno zastopana. Društvo zgubi ž njima dva izvrstna, marljiva veščaka, ki sta bila vsigdar radovoljno pripravljena, delati na korist društvu ter v spodbudo društvnikom. Bodi jima blag spomin!

Tudi v zadnji dobi se je zvršilo več slavnosti, katerih se je „Matica“ ali povabljen ali pa tudi vsled lastnega nagiba dostojno udeležila. Da ne govorim o patrijotičnem prazniku dne 2. decembra, glede katerega je tekmovala najbolj Slovenija, kako bi ga najdostojnejše poslavila, glede katerega tudi naša „Matica“, kakor že omenjeno, nikakor ni zaostajala, omeniti mi je še več družih, slovenskih in slovanskih, avstrijskih in izvenavstrijskih svečanostij. Dne 30. aprila 1888. l. vabilo je akademsko društvo „Slovenija“ h Karadžičevemu večeru in od 20.—22. septembra slavili so v Belem gradu Vuk Karadžičovo stoletnico; dne 14. nov. odkrili so v Celovci Einspielerjev spomenik; dne 5. decembra umrl je v Pragi sloveči učenjak, bivši minister itd. Josip Jireček, dne 22. marca pa podpredsednik „Matice Hrvatske“, sloveči pisatelj M. Jurkovič, in dr. O vseh teh prilikah se je naše društvo primerno odzvalo častni dolžnosti.

„Matica“ je v zadnji dobi podedovala po pokojnem c. kr. višjem sod. svetniku, dr. pl. Ernstu Lehmannu, tri juristične rokopise (njegovo lastno delo). Pred kratkim prejela je „Matica“ tudi denarno volilo pokojnega kanonika Žuže v Laškem trgu, to je po odbitih pristojbinskih stroških svoto 89 gld. 50 kr.

Društveniške razmere se od leta do leta vidno boljšajo. Za leto 1885. je plačalo 1131 letnikov, za 1886. l. 1198, za 1887 l. 1306, za 1888. l. 1431, za 1889 l. doslej sicer še le 820, vendar je upati, da se bode število letnikov tudi letos primerno zvečšalo.

Število ustanovnikov se bistveno nič ne spremeni. Od prvega početka do danes imela je „Matica“ 562 ustanovnikov, izmed teh jih je nekoliko nad 200 pomrlo, krog 40 pa izstopilo. Poročevalec je dobil nalogo, da sestavi natančen imenik umrlih ustanovnikov, ki bo v letošnjem Letopisu primerno objavljen, da se na ta način prihodnjim rodovom ohrani spomin na nekdane požrtvovalne rodoljube. Jednak zapisek, toda le z imeni in pri-

Dalje v prilogi.

imki v abecednem redu, pričela je objavljati „Matica Hrvatska v svojem „Izveštaju“ za l. 1887.

Skoro v nobenem letu ni izgubila Matica vsled smrti toliko ustanovnikov, kakor v zadnji dobi. Razen že goraj omenjenih dveh umrli so gg. L. Buerger, 14. jul. v Ljubljani; župnik Koder, 2. marcija na Slapu; župnik Lajh, 9. januarja pri Sv. Jurji; župnik Lesjak, 24. junija v Kostanjevici; ravnatelj Mažuranič, 18. decembra v Zagrebu; zasebnik A. Pirnat, 23. decembra v Ormoži; odvetnik dr. Fr. Pogaznik, 6. junija na Dunaji; zdravnik dr. Razpet, 26. aprila v Rudolfovmu; odvetnik dr. Fr. Suppantisch, 15. aprila v Ljubljani; c. kr. stotnik-auditor v p. Gašpar Sušnik, 29. julija v Predoslju; župnik J. Volčič, 10. novembra v Cevrovlju; župnik A. Zarnik, 27. novembra v Naklem.

Njim vsem, kakor tudi pokojnim letnikom in društvenim prijateljem, umršim v zadnji društveni dobi, bodi časten spomin.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 13. junija.

Vest, da mislijo konservativni veleposestniki češki ponuditi še enkrat Nemcem kompromis, ni istinita. V soboto so konservativni veleposestniki imeli shod v Pragi in so postavili kandidate za bodoče deželnozbornske volitve. Pri tem shodu sores nekateri svetovali, da bi se še enkrat ponudil nemškemu veleposestnikom kompromis, toda večina se je izrekla, da to ne kaže, ko so prvi kompromis jednoglasno zavrnil. Posebno knez Schwarzenberg se je odločno izrekel proti temu, da bi se liberalnim veleposestnikom še ponujal kompromis.

V Galiciji bode letos volilna borba precej huda. Demokratje neso postavili kandidatov le v mestih, ampak tudi v kmetskih občinah. Za kandidate v kmetskih občinah izbrali so si kmete, ker s temi imajo največ upanja, da zmagajo. Letos sicer še ni upanja, da bi demokratje vzvezi z Rusini dobili večino, ker ima „žlahta“ povsod velik upliv in jo podpirajo tudi židje, a če se bode gibanje, ki se je začelo, nadaljevalo, je pa vender mogoče, da ji demokratje izvišajo vodstvo deželnih zadev s časom iz rok.

Vnanje države.

Srbska naprednjaška stranka in še neki drugi elementi, ki delajo za kralja Milana, bili bi radi napravili razpor med vlado in regentstvom, pa se jim ni posrečilo. Regenti in ministri se strinjajo v vseh glavnih vprašanjih. Kaka manjša nasprotja se pa že poravnajo. Jedna največjih težav, to je cerkveno vprašanje, je že rešeno. Prihodnji skupščini bode še učni minister predložil zakon, s katerim se bodo razveljavili zakoni, nasprotujoči cerkvi, kateri so se izdali za naprednjaških vlad, zaradi katerih je bil metropolit Mihajl dal demisijo svojo. Tako bode narejen stalen red med državo in cerkvo. — Kralja Milana je baje kaj nemilo dirnulo, da je metropolit Mihajl se povrnil in prevzel vodstvo cerkve. Zaradi tega je načrt potovanja premenil. Iz Carigrada pojde naravnost v Pariz in ne bode nič pohodil Belegrada. Spoznal je torej, da je on popolnoma nepotreben v Srbiji. Kraljica Natalija se tudi vrne v Srbijo in nastani v Belemgradu, kakor hitro bode skupščina premenila cerkvene zakone. Potem bode metropolit Mihajl najbrž razveljavil ločitev zakona. Kraljica bode gotovo potem se mnogo brigala za odgojo svojega sinu ter se tudi zanimala za vladanje. V kratkem se zna prigoditi, da bodeta prava regenta le kraljica in metropolit Mihajl, sedanji regenti bodo pa imeli le naslove regentov. To so zahtevali ruski listi, ko je bil odstopil Milan in sedaj kaže, da se bode uresničilo. — Zagovarjanje zaprtega Garašanina prevzel je Piročanac.

Vinarstvo in trgovina z vinom se v Rusiji hitro širita. V južnej Rusiji se je osnovalo delniško društvo z delniško glavnico 600.000 rubljev za trgovino s prirodnim ruskim vinom. Društvo bode kupovalo vino od vinogradnikov in prodajalo v druge kraje Rusije. Delnice kupili so največ posestniki veličih vinogradov, kateri se za to podjetje zanimajo. Pričakovati je, da bode društvo imelo uspeh. Velike zaloge bode imelo v Odesi, Harkovu, Moskvi in Peterburgu.

Italija ima nenavadno srečo. Če je na bojiščih tepena, pa potem dobi kako pokrajino. Sreča Italijanov tudi v Afriki ne zapuša. Kazalo je že enkrat, da se bode morda v kratkem morala umakniti iz Massave in bode milijoni, ki jih je stala ekspedicija, izgubljeni. Nakrat se je stvar preobrnila. V Abesiniji nastale so zmešnjave in Italijani so lahko dne 2. junija si prisvojili Keren, utrdbo ob potu, po kateri hodijo karavane v Kartum, na katerem potu se je prejšnje čase nabralo po pol milijona lir carine. Keren je torej velike važnosti v trgovskem, še bolj pa v stratežnem oziru. V kratkem si bodo Italijani prisvojili še Samaro in tako si osnovali znamenito kolonijo ob Rudečem morju, katera bode imela še lepo prihodnost.

Armenske zadeve napravljajo velike skrbi turške vladi. Carigraske listi pa tudi morajo biti

kaj pozorni, kadar pišejo o tej zadevi. „Levant Herald“ bode baje zelo kaznovan, ker je objavil jako oster članek o armenskih zadevah. Dva druga lista sta pa za nekaj časa ustavljena, ker sta objavila nekatere stvari glede Armenije, o katerih se je želelo, da ostanejo tajne. Vlada neki namerava v Armenijo poslati dva uradnika, da bodeta poizvedovala, kaj želi prebivalstvo.

Tudi Švica namerava omisliti si repetirke. Zvezni svet bode še v tem zasedanju dovolil potreben kredit. Tudi manjše evropske države se torej ne morejo izogniti oboroževanju. To je pač dokaz negotovega evropskega položaja.

Vodja liberalcev angleških Gladstone hoče porabiti parlamentarne počitnice, da kolikor se da podkoplje stališče angleške vladi. Potoval bode po deželi, skliceval tabore in na njih govoril. Zares čuditi se moremo velike energiji že 80 let starega politika, ki se poda na tako potovanje. Njegov sklep je pa tudi jako prestrašil konservativce. V naglici so sklenili odposlati svoje najboljše govornike v mesta, koder bode govoril Gladstone, da skličejo tabore.

Šah perzijski prišel je v nedeljo v Berlin. Na kolodvoru ga je pozdravil cesar Viljem v navzočnosti mnogih princev, generalov in drugih dostojanstvenikov. Vsprejem bil je kaj slovesen in prijazen. Cesar je šaha objel in mu večkrat stisnil roko.

V Braziliji je odstopilo konservativno ministerstvo in je poklicano liberalno na krmilo. Novemu ministru je predsednik vicomte Ouropreto. Prejšnjej vladi bila je zbornica izrekla nezaupnico in je zatorej odstopila, ker cesar ni hotel dovoliti, da bi se razpustil parlament.

Domače stvari.

(Konfiskacija.) Včerajšnja številka našega lista zaplenila je c. kr. deželna vlada, zaradi kratke notice o baronu Schmied-Zabierowu in njegovem častnem občanstvu v Borovljah. Današnja številka ima dve strani priloge.

(Volilni shod v Ilirski Bistrici) bode v nedeljo dne 16. junija t. l. ob 3. uri popoldne v gosp. Jelovškega gostilni; v Šent Petru pa isti dan ob 7. uri zvečer v gostilni gosp. župana J. Špiljarja. K obilni udeležbi vabita gg. volilce

dr. J. Vošnjak, H. Kavčič.

(Umrli) je binkoštno nedeljo popoldne g. Ivan Belec, župnijski upravitelj pri sv. Duhu pri Krškem, v 34. letu dobe svoje. Posvečen v mašnika 1879. l.; služboval je na Kočevskem, na Igu, v Žiréh, v Belipeči, naposled pa pri sv. Duhu. Pokojni Belec baval se je mnogo z javnimi, posebno z narodno-gospodarskimi vprašanji, bil več let naš stalni in marljivi sotrudnik, pozneje pa pri konservativnem našem dnevniku. Kot dijak je mnogo občeval s pokojnim Jurčičem, ki ga je napotil, da se je začel učiti slovanskim jezikom in čitati razne slovanske časnike in tako položil temelj svojemu časnikarskemu delovanju. Rajni Belec je izvrsten duhovnik, marljiv in jako nadarjen pisatelj in povsod zelo čislán. Blag mu spomin!

(Trgovska in obrtniška zbornica) ima dne 14. junija 1889. l. ob 6. uri zvečer v mestni dvorani sejo z naslednjim dnevnim redom: 1. Pravila zadrage urarjev v Ljubljani. 2. Pravila zadrage trgovskih obrtov v okolici Ljubljanske. 3. Pravila obrtne zadrage v Kamnigoricah. 4. Prejemba pravil zadrage rokodelcev v Ratečah. 5. Pravila delovršbenih bolniških blagajnic: a) tvrdke „Albert Samassa“ v Ljubljani, b) tvrdke „Gust. Czap“ v Ljubljani, c) tvrdke „G. Tönnies“ v Ljubljani, d) tvrdke „A. Dreise“ v Ljubljani, e) parnega mlinarstva kranjske obrtne družbe v Ljubljani, f) tovarne J. Janesch-ove v Ljubljani, g) papirnice v Goričanah in Medvodah, h) papirnice v Velčah, i) tvrdke Ig. v. Kleinmayer & Fed. Bamberg v Ljubljani. 6. Pravila pomočniškega zbora in obrtniške bolniške blagajnice zadrage „Edinost“ na Vrhniki. 7. Volitev zastopnika v šolski odbor c. kr. strokovne šole za umetno vezenje in čipkarstvo v Ljubljani. 8. Prošnja za semnje v Zgornjem Tuhinju. 9. Prošnja za semnje na Hribu. 10. Poročilo o napravi javne tehne v Trziči.

(Iz Črnega Graba) 11. junija: Pri današnji volitvi volilnih mož v občini Št. Ožbolt izvoljenih 6 volilnih mož, ki bodo svoje glasove od dali g. J. Kersniku. Živio naš stari poslanec!

(Birmaucev) bilo je pretekle praznike v Ljubljani 1144. Izmed teh bilo jih je iz Ljubljane 665, drugi z dežele, od koder jih je največ poslal Mengeš, to je 223.

(Iz Zagreba) se nam piše: Kakor Vam znano, pripeljalo se je 7 slovenskih biciklistov v

ponedeljek zvečer čez Brežice v Zagreb, kjer jih je Zagrebški biciklistički klub srčno vsprejel. Vest, da pridejo Ljubljančani, vzbudila je veliko veselje, kajti to je bilo prvič, da so slovenski biciklisti pohodili Zagreb. Predsednik biciklistov hrvatskih g. König pozdravil jih je v lepem govoru in zaklical jim: „Dobro došli u beli nam Zagreb!“ Po odpočitku bil je zvečer sestanek v električno razsvetljenem vrtu meščanske „streljane“, kjer je koncertovala vojaška godba 53. pešpolka in svirala same slovenske skladbe. Tu se je pričela zabava v najlepši slogi in veselji. Vrstile so se napitnice na obestranska kluba in predsednika, na vzajemnost in prijateljstvo. Slovenski gostje obračali so občno pozornost naše in naše občinstvo jih je kaj prijazno pozdravljalo. Drugo jutro ogledali so si Maksimir, galerijo slik, „Sokolski dom“, ki jim je posebno dopadal, stolno cerkev, gorenje mesto, Markovo cerkev itd. Popoldne bil je skupni obed v hotelu Libald, popoldne izlet na Cmrok, ondu pa na vrtu „Kod Švabice“ južno. Tem povodom razvila se je prijetna zabava, h kateri je veliko pripomogel slov. kluba bivši član g. Milan Levstek. Zvečer bila je godba na Zrinjskem trgu, kjer so slovenski biciklisti imeli priliko opazati naše krasotice. — Ob 7. uri zbralo se je veliko število naših biciklistov, da spremljajo slovenske bicikliste na kolodvor, kamor so došli tudi predsednik g. König, vodja g. Solar s soprogo, odborniki Knez, Klesić, Balaška in veliko število gospodov in prijateljev, bivših v Ljubljani, kakor gg. Levstek, Benić, Jelenec. Poslavljanje bilo je presrečno, mej gromovitimi klici „Z Bogom!“ „Srečno pot!“ „Do vidjenja!“ odšli so na peron in kmalu nam je vlak odpeljal mile goste v belo Ljubljano.

(Iz Poddrage) se nam piše: — Občina Poddraga na Vipavskem izjavila se je jednoglasno dne 11. t. m. pri konkurenčnej obravnavi v Št. Vidu v zadevi popravljanja zvonika pri vikarijske cerkvi Št. Viškej, da bode rajši pravoslavnu veroizpovedanju pristopila, nego bi tudi še v bodoče Št. Viški vikarijat s čemerkoli podpirala. Ta izjava izvršila se je pred gg. c. kr. okr. glavarjem in vikarjem Št. Viškim ter jo je prvi tudi v obravnavni zapisnik vsprejel, kjer so jo vsi navzočni občani s svojimi podpisi podprli. Ker je stvar marsikomu nejasna, omenimo za danes le toliko, da so krivi temu le nekateri gospodje, ki besede svojega gospoda in učitelja: „Ne iščem, kar je vašega, nego vas iščem“ z vsem naporom na laž postavljajo. — V kratkih 8 dneh slavili bomo tudi slavje prvega civilnega zakona, katerega bode sklenil naš g. župan s svojo izvoljenko, ob čemer pa bodem v kratkem obširne poročal.

(Češki Sokoli v Parizu) stekli so si izredno slavo. Pri tekmovalni telovadbi mejnarnodnih društev zmagala je četa „Sokola Pragega“ ter dobila prvo darilo, zlat venec, bronasto soho in svetinjo. Drugo darilo, zlato palmovo vejo in svetinjo dobila četa Pragrova, tretje darilo četa Vaničkova. Tudi prvih deset daril za posamične vaje dobili so Čehi, in sicer bratje: Fiedler Karel, medicinec v Pragi, Bloudek Boleš, tehnik v Pragi; Grumlik Julij, modroslovec v Pragi; Trefný Alojzij, krojač na Smihovem; Pechan Jaroslav, telovadni učitelj v Pragi; Hora, slikar v Plzni; Tyl Henrik v Plzni; Hron Karol v Pragi; Prager Alojzij, uradnik posojilnice v Kolínu; Ziegler Vaclav, tipograf v Vinogradih. To je pač sijajen uspeh, ako pomislimo, da je pred predsednikom Carnotom defilovalo 12.000 telovadcev, predstavljajočih cvet telovadnih društev francoskih, danskih, nizozemskih, holandskih, italijanskih, švedskih, norveških, belgijskih, švicarskih, čeških, hrvatskih. Češki Sokoli bili so povsod predmet najživahnejim simpatijam, povsod čuli so se klici „Vivent les Tcheques!“ „Vive la fière Bohème!“ Ko je bil na telovadnem vežbališču predsedniku Carnotu na javni tribuni predstavljen doktor Podlipný, tleskalo je vse občinstvo, katero je mej velikanskim sprevedom osobito Čehi odlikovalo, dasi so korakali brez zastave.

(V Trstu) bila je včeraj hišna preiskava v uredništvu irredentovskega lista „L' Indipendente“, potem pa so odgovornega urednika in štiri sotrudnike tega lista prijeli in izročili deželnemu sodišču. „L' Indipendente“ včeraj ni izšel. Zaprti so: Eugenio Geniram, Bartolomeo Appolonio, Cesare Rossi, Riccardo Zampieri in Ferdinando Ullmann.

(Dnevni red učiteljske konference) za šolski okraj Ljubljanskega mesta, ki

bode dne 11. julija 1889. leta ob 8. uri dopoludne v mestni dvorani pod predsedstvom g. c. kr. okrajnega šolskega nadzornika prof. Fr. Levca. 1. Določitev predsednikovega namestnika in volitev dveh zapisnikarjev. 2. Opazke c. kr. okrajnega šolskega nadzornika o nadzorovanih šolah. 3. Poročilo o deških ročnih delih. Poročevalec gospod učitelj in ces. kr. okrajni šolski nadzornik Andrej Žumer. 5. Izbor učnih knjig in beril za šolsko l. 1889/90. 6. Poročila knjižničnega odbora o stanju in računu okrajne učiteljske knjižnice. 6. Nasveti o nakupu novih knjig za okrajno učiteljsko knjižnico, katere je najkasneje do 7. julija t. l. pismeno oglasiti pri knjižničnem odboru. 7. Volitev knjižničnega odbora za šolsko leto 1889/90. 8. Volitev stalnega odbora okrajne učiteljske konferencije za šolsko l. 1889/90. 9. Samostalni nasveti, katere je najkasneje do 7. julija t. l. pismeno oglasiti pri stalnem odboru.

— („Popotnik“) ima v 11. številki nastopno vsebno: Učiteljstva slovenskega težnje o preosnovi osnovnošolskega zakona. — Prvo zborovanje „Zaveze“ slovenskih učiteljskih društev v Ljubljani. — Marka Fabija Kvintilijana govorniški pouk. (Prof. Fr. Brežnik.) — Iz „Zaveze slovenskih učiteljskih društev.“ — Dopisi. — Novice in razne stvari. — Natečaji.

— (Akademično društvo „Slovenija“ na Dunaji) ima dne 15. junija svojo tretjo redno zborovo sejo s sledečim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odbora. 3. Slučajnosti. 4. Gangl-ov večer. Lokal: Schmidtleitners Restauration VII. Lerchenfelderstrasse, 45. Začetek ob 8. uri zvečer. Slovanski gostje dobro došli. K obilni udeležbi vabi odbor.

— (Iz Šmarja pri Jelšah) se nam poroča 11. junija: „Tamburaško glasbeno društvo“ iz Vukovara pod ravnanjem gosp. Josipa Ruppja ustavilo se je bilo na potovanju svojem na binkoštni ponedeljek pri nas ter nam napravilo izreden muzikalen užitek. Društvo šteje šest mož in ima tamburice v vseh veličinah. Najmanjša (kapelnikova) je močni kuhanci podobna, največja pa takšna ko naš bas. Kdor je slišal samo posamične tamburice, ne verjame, da se dajo na tem instrumentu izvrševati tudi najtežje skladbe. Tamburaši igrali so ne samo narodne pesmi in jih spremljali s petjem, ampak tudi najumetnejše komade iz oper itd. Na hrvatskem svojem plakatu ima zapisano, da je to društvo koncertovalo „kod srebrnog pira Nj. veličanstva u dvorskoj operi, vsim toga u Parizu i u največim gradovima Njemačke“. Rojake svoje opozarjamo na vrle Hrvate, da jih povsod vsprejmo z naudušenjem.

— (Brzovlak števil. 3.) vozeč iz Trsta na Dunaj bode od 15. t. m. naprej ob 11. uri 51 minut dopoludne tudi v Zagorju za Savo obstajal.

— (Samomor.) Včeraj zvečer ustrelil se je pod Tivoli z revolverjem v desno sence Janez Nagode, najemnik krčme pri Črnuškem mostu. Mož bil je v najboljših letih in kdor ga je poznal, ne bil bi tacega konca slutil. Pokojni Nagode prišel je včeraj popoldne v znano krčmo na Dunajski cesti, pil ondu dve četrti vina, potem pa se poslovil, ko je poprej po nekem vozniku svoji soprogi poslal uro, verižico, listnico z novci in pismo, v katerem soprogi naznanja, da se bode ustrelil ter se poslavlja od nje in od otrok, rekoč naposled, da ima gospa T. njegovo smrt na vesti. Dobivši usodopolni list v roke, bitela je nesrečna soproga z ubogima otrokoma v mesto, a našla je soproga že usmrčenega.

— (Velik izgred) bil je v ponedeljek po po noči v Židovski ulici Tolpa mladih ljudi se je spoprijela in ljuto bila. Redarji posegli so vmes, a neso mogli takoj napraviti miru, kajti bitka je bila huda in celo dva redarja bila sta ranjena, ravno tako pa tudi skoro vsi, ki so se tepli. Čevljarški pomagač Janez Šimnovec dobil je pri tem rano v hrbet, o kateri se še ne ve, kako je nastala. Šimnovec trdi, da je obstreljen z revolverjem, tudi iz soseščine nekdo tako trdi, z druge strani pa se čuje, da je nekdo meč izgrede s prvega nadstropja ustrelil. Kaj je resnice na tem, dognala bode v to določena zdravniška preiskava.

— (Čegav je osel?) Ko so včeraj zjutraj v g. Schreya hiši v Gradišči pekovski pomagači ustali, našli so v veliko začudenje na trdno zaprtem dvorišči lepega osla. Poslali so povpraševati k sosedom, kjer imajo osle, se li pogreša kaka taka dolgouha žival, naznanili najdbo na policiji, a vse zaman. Oslov gospodar se do ure še ni oglašil in

nihče ne ve, kako je prišel osel na zaprto dvorišče in od kod.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Litija 11. junija. Občine: Polšnjih, Križ, Gradišče, Šmartin, Litija izvolile 19 mož za Jeretina.

Dunaj 12. junija. Cesar, ki se je včeraj odpeljal, dospel danes zjutraj v Monakovo. Na kolodvoru vsprejeli so ga Gisela, Leopold, vojvoda Ludovik, avstrijsko poslaništvo in policijski predsednik. Cesar nastanil se v Gize-linem dvorci.

Dunaj 12. junija. Knežinja Evgenija Eszterhazy, rodod princesinja Croy, soproga dednega princa Pavla Eszterhazyja danes zjutraj umrla.

Praga 12. junija. Pri banketu dermatološkemu kongresu na čast profesor Pick napil na avstrijskega cesarja, profesor Neumann, pa naglašajoč zvezo z Nemčijo, na nemškega cesarja. Napitnici vsprejeli se z velikim priznanjem.

Reka 12. junija. Črnogorski knez s hčerami semkaj dospel in se odpeljal na cesarskem jahtu „Greif“ v Kotor.

Budimpešta 12. junija. Dolga suša je žitom škodovala. V nekaterih krajih so žita povprek še srednja.

Pariz 12. junija. Laisant, Laguerre in Deroulede danes začasno izpuščeni, a reklo se jim je, da jih bodo pri prvem pouličnem škan-dalu zopet prijeli, ker so oblastva sklenila, ne dopuščati ničesar, kar bi motilo mir.

Bukurest 12. junija. Zasedanje parlamenta podaljšalo se je do 6. (17.) junija. Tudi senat sklenil, da se uvede zlata veljava.

Carigrad 12. junija. Porta odpošlje komisijon na Kreto, ki ima poročati o tamošnjih političnih razmerah.

London 12. junija. Iz Armagha na Irskem se javlja: Dva zabavna vlaka, v katerih so bili večinoma šolski otroci, odpeljala sta se kratko drug za drugim. Na strmem klanci odtrgal se je prvega vlaka zadnji del in se zaletel v drugi vlak. Do 20 šolskih otrok ubitih, veliko ranjenih.

Dunaj 13. junija. V „Pressi“ razpravlja dopis iz Berolina napitnico carjevo in pravi, da je bil dobro premišljen namen carjev, obrniti ost tudi proti Nemčiji. Ako car tako misli, rusko časopisje pa tako piše, se bode naposled morala opustiti nada, da se ohrani mir. V bodoče nemški kapital pri izpeljavih velicah ruskih konverzij ne bode več molče sodeloval, ako poklicani krogi svojih pravih čutov za Nemčijo ne bodo delikatneje izjavljali. Tudi marljivo rusko oboroževanje na zahodni meji se v Berlinu jako oprezno opazuje. Vrh tega je rusko poljedelstvo letos jako bedno. Rusija, ki nema nobenega drugega prijatelja, kakor kneza črnogorskega, katera groznično oborožuje, katere gospodarskemu obstanku preté ozbiljni potresi, nikakor ne more od sosedu zahtevati prijateljskega ravnanja.

Beligrad 13. junija. Vsled včerajšnjega sklepa prvega sodišča Garašanin izpuščen.

Razne vesti.

* (Smrtna obsodba.) Pred porotnim sodiščem v Celovcih bila je 11. t. m. 28letna dekla Ema Baumerjeva obsojena v smrt na vešalih, ker je utopila svojo petletno hčerko.

* (Požar.) Iz Levova se 10. t. m. javlja: Okrožno mesto Zbarac je skoraj popolnoma pogorelo. Več sto rodbin je brez stiehe in kruha. Ognja popoludne še neso pogasili.

* (Ubežni odvetnik.) Odvetnik Ivan Kampijan v Aradu preskrbel si je ponarejen pečat okrajnega sodišča, ponaredil ž njim sodni odlok, prejel od tamošnjega davkarskega urada 2100 gld. ter pobegnil v Rumunijo.

* (Velika tatvina.) O preteklih praznikih ulomili so nepoznati lopovi v Lipskem v prodajalnico tamošnjega zlatarja L. Holthuberja ter odnesli zlatnine in raznih dragocenosti v vrednosti 75.000 mark. Kdor zasači drzne tatove ali pove, kje se nahajajo ukradene stvari, dobo nagrade 1000 mark.

* (Povodnji v Belgiji.) Iz Bruslja se 8. t. m. javlja, da je sedaj več odličnih mest v južni Belgiji, posebno pa Charleroi, pod vodo. Škoda cen se na več milijonov goldinarjev. Doslej utonilo je tudi že mnogo ljudi.

* (Razstrelba.) Rottweilerska tovarna za izdelovanje smodnika razstrelila se je v vzduh, kakor se poroča 7. t. m. iz Hamburga. Dve osobi sta mrtvi, štiri pa teško ranjene.

* (Usmrtenje.) Zaradi obilih roparskih umorov v smrt obsojena roparja Janko in Omer bila sta usmrtena 6. t. m. na dvorišči glavne ječe v Sofiji.

Narodno-gospodarske stvari.

O zatiranju kmetijstvu škodljivih mrčesov.

Komu ni znano, koliko škode je letos učinila gosenca glogovega belina! Govorilo in pisalo se je o zatiranju tega škodljivca, postava z dne 17. junija 1870. l. se je na povelje c. kr. okrajnih glavarstev po dvakrat oklicala in ljudem se zabičilo, vse določbe te postave natančno izvesti, sicer bodo strogo kaznovani. Učitelji smo pri vsaki priliki šolsko mladino opozarjali na tega škodljivca in ji njegovo zatiranje veleli. Vse zaman! Gosence so drevje do gola objedle in ves letošnji sadnji pridelek je šel ne po vodi, ampak v želedec teh požeruhov. Pa zakaj? Zato, ker starejši kmetovalci nemajo nikakega razuma o škodljivih mrčesih, postavne, preko ristne določbe pa so le na papirji in se nikdar ne izvedejo in se tudi pri sedanjih razmerah nikdar izvedle ne bodo. Ako si kmetovalca opomnil, naj obere gosence, ti je z uverjenjem odgovoril, da bodo pozeble, in ako si ga opozoril na stroge določbe oklicane postave, ti je z nasmehom omenil, da se je kaj jednacega že večkrat oklicalo, a nikdar izvedlo. Ko pa sedaj gosence niso hotele pozebsti, pa pravi, da je to kazen božja, kateri bi tudi z zatiranjem in oberanjem ne mogli uiti, ako mu pa ne verjameš, ti pa pride s toliko izgledi, da te sveta jeza zgrabi in s pomilovanjem odideš. Z vražami napolnjeno ljudstvo ne izprevidi, da je to kazen božja radi njegove nemarnosti, kazen, kateri bi se z marljivostjo lahko izognil. Priznati pa moramo, da mnogo mlajših kmetovalcev izprevidi korist zatiranja škodljivcev, a ti se zato ne lotijo dela, ker bi pri nebržnosti njihovih sosedov bil ves trud tako in tako zaman.

Razmere v naši deželi se pa v tem obziru še dolgo ne bodo izboljšale. Sveta dolžnost je torej vseh razumnikov, kmetijskih družeb, posebno pa deželnih zastopov, da kolikor mogoče pospešujejo zatiranje škodljivih mrčesov in s tem ljudstvo kolikor toliko privedejo do večjega blagostanja. Ko bi vse sile napeli, sem za trdno uverjen, da bi v nekoliko letih do malega vse škodljivce, če ne popolno zatrli, pa vsaj na neznatno množino skrčili. Kako bi se to doseglo, naj pojasnimo nastopne vrstice. Po deželi je veliko narodnih šol, v vsaki šoli se nahaja mnogo ubožnih otrok, katere moramo itak podpirati, ako želimo, da se kaj prida naučijo. Po vseh šolah naj bi se otrokom ukazalo loviti škodljive mrčese, katere bi jim v določenem razmerju plačevali s šolskim blagom. Ako bodo otroci dobivali raznovrstno šolsko blago, bodo z veseljem lovili metulje, hrošče in druge škodljivce. O istini tega sem se letos uveril, kajti v treh dneh so mi otroci našega sicer majhnega šolskega okraja prinesli 33.700 metuljev. Vsak izprevidi, koliko korist bi dežela imela, ko bi se kaj jednakega po vseh šolskih okrajih godilo, izprevidi pa tudi, da se to ne more zgoditi, ako deželna oblast v to ne pomore, kajti taki eksperimenti stanejo denar, ki ga pa učitelji žrtvovati ne morejo. Kdo naj tedaj trpi stroške? Nihče drugi nego dežela. § 4. postave z dne 17. junija 1870. l. veli: ako posestnik ob določenem času ne otrebi svojega drevja gosenc in drugih mrčesov, mora županstvo skrbeti, da se to nemudoma stori na obotavljavčeve stroške. Nadalje se še veli, da se morajo poslednji še posebej z globlo oziroma zaporom kaznovati. Ker pa nihče gosenc ne obira, bi morali kaznovani biti vsi kmetovalci oziroma posestniki, uživalci in najemniki, ako bi županstva postavne določbe strogo izvrševala. Županstva pa tega, kolikor je meni znano, nikdar ne store in tudi nikdar storila ne bode, zato naj deželni zastop zatiranje škodljivih mrčesov neposredno v svojo oskrb vzame. Slavni dež. zbor naj v to svrhu vsako leto v proračun postavi neko svoto, od katere bi se potrebni zneski nakazali, recimo, društvu „Narodna šola“. To društvo bi potem preskrbelo šolskega blaga, kolikor bi ga posamezne šole potrebovale. Šolska vodstva bi pa upoštevala natančne izkaze „Narodni šoli“ ali kakemu drugemu uradu; ti izkazi bi služili v nadzorovanje. Stroški bi bili prva leta razmeroma večji, čez nekaj let bi pa postali neznatni.

Vsak, komur je blagostanje ljudstva pri srci, bi z veseljem pozdravil jednaki ukrep slavnega deželnega zbora, kajti uspeh bi bil velikansk. Dosegli bi mej drugim: 1. Škodljivi mrčesi bi se sčasom do malega vsi zatrli in s tem kmetijstvu nepopisno koristilo. 2. Ubožni učenci bi dobivali potrebnega šolskega blaga, in krajnim šolskim svetom bi ne trebalo dovoljevati posebnih svot v podporo tem učencem. 3. Otroci bi se tekom šolskih let navadili zatirati škodljive mrčese in bi postali skrbnejši gospodarji. 4. Ljudje bi postali razumnejši, zgubili bi mnogo škodljivih vraž, kajti Bog bi jih radi zanižnosti na tak način kakor letos več ne kaznoval, ampak bi njihov trud blagoslovil z obilnimi pridelki.

Ljudevit Vagaja,
učitelj.

Vabilo.

Gospodje člani čitalniškega pevskega zbora naj izvolijo gotovo priti k pevske vaji v petek dne 14. t. m. ob 8. uri zvečer.

Čitalniški pevski odbor.

— (Zasledeni ponarejalci ustne vode.) Bilo je že omenjeno, da v obče po vsem civilizovanem svetu tako priljubljeno in razširjeno Anatherin ustno vodo zobozdravnika dr. J. G. Popp-a na Dunaji zlasti na Ogerskem v veliki meri ponarejajo in kvarijo. Ko je izdelovatelj v Budimpešti osnoval generalno zastopstvo za Ogersko, zmatral je načelnik generalnega zastopstva za dolžnost svojo, nastopiti večje potovanje po Ogerske, da jedenkrat naredi konec tem sleparijam. Uspeh tega potovanja je bil čudovit. Do sedaj je dal v 9 krajih na 10 mestih kacic 130 steklenic ponarejene Anatherin ustne vode konfiskovati in proti ponarejalcem začeti sodnje korake. To stane sicer precej denarja, toda izdelovatelj hotel je jedenkrat prav korenito potrebiti, ker bi dober glas te že 40 let preskušene vode utegnil trpeti zaradi nespretnih ponarejanj dobičkaželjnih ljudi. Da se ponarejalec delo oteži in koristi velicemu občinstvu, sklenil je izdelovatelj, steklenice povečati za polovico prejšnje količine. Izdelovatelj rad to žrtvuje z nado, da se bode občinstvo v bodoče bolj varovalo pred pokvarjenimi, ponarejenimi in družimi ničvrednimi in nekoristnimi sredstvi. Cena Anatherinovej ustnej vodi dr. J. G. Popp-a je po velikosti steklenice 50 kr. do gld. 1.— in gld. 1.40. Zahtevaj le dr. Popp-a Anatherin ustno vodo, ker te sicer lahko prevarijo. To ustno vodo ima dvorni zobozdravnik dr. J. G. Popp na Dunaji, kjer naj se pismeno naroči, in vse lekarne, droguerije in parfumerije. (617—19)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

12. junija.

Pri **Mališci**: Pratt, Weld, de Wolf iz Bostona. — Prechie iz Andske gore. — Goeler iz Pariza. — Weiss, Blayer z Dunaja. — vitez pl. Merly iz Grotendorf. — Kraumann, Schütz, Misel, Lob z Dunaja. — Bamberg iz Berolina.

Pri **Slonu**: Pesarič iz Celja. — Luy iz Kočevja. — Lenček iz Sevnice. — Langer iz Gradca. — Fesch iz Trsta. — Curiel z Dunaja. — Datrowski iz Pulja.

Pri **Južnem kolodvoru**: Samšek iz Dalmacije, — Hauptman iz Beljaka. — Globočnik iz Kranja. — Kaušal iz Opatije. — Drobek iz ?

Umrli so v Ljubljani:

V deželnej bolnici:

8. junija: Otilija Bratkovič, delavka, 22 let za jetiko.
9. junija: Jozefa Dovč, gostija, 73 let, za kroničnim katarom v črevih.

V vojaške bolnici:

7. junija: Fran Vučajnik, nadtopničar, 23 let, valed slučajnega padca v kosarni in poškodovanja možgan.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
10. junija	7. zjutraj	731.1 mm.	20.8° C	sl. jz.	jas.	2.60 mm.
	2. popol.	731.5 mm.	27.8° C	sl. zah.	d. jas.	
	9. zvečer	732.1 mm.	18.8° C	sl. zah.	jas.	dežja.
11. junija	7. zjutraj	732.8 mm.	23.8° C	sl. jz.	jas.	
	2. popol.	732.4 mm.	27.6° C	sl. zah.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	733.1 mm.	18.4° C	sl. zah.	jas.	

Srednja temperatura 22.5° in 23.3°, za 4.2° in 5.0° nad normalom.

Dunajska borza

dne 13. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	gld.	včera	—	danes
Papirna renta	85.20	—	gld.	84.50
Srebrna renta	85.60	—	gld.	85.15
Zlata renta	109.40	—	gld.	109.60
5% marcna renta	100.55	—	gld.	100.05
Akcije narodne banke	907.—	—	gld.	906.—
Kreditne akcije	306.—	—	gld.	303.—
London	119.—	—	gld.	119.45
Srebro	—	—	gld.	—
Napol.	9.47	—	gld.	9.49
C. kr. cekini	5.62	—	gld.	5.64
Nemške marke	58.17 1/2	—	gld.	58.40

4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	135 gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1854	100	175	50	—
Ogerska zlata renta 4%	—	101	95	—
Ogerska papirna renta 5%	—	96	65	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	104	75	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122	75	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	117	20	—
Kreditne srečke	100 gld.	184	25	—
Hadolfove srečke	10	20	50	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	127	—	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	—	234	—	—

I. vipavska sadjarska zadruga

ima sedaj svojo prodajalnico v šolskem drevoredu za vodo, v lesenem pavilonu nasproti semenišču.

Prodajalnica je odprta od 6. do 11. ure dopoldne in od 2. do 6. ure popoldne. (411—4)

Danes in prihodnje dni: **12!** kilo. **Bele in črne mehkužnice!** **Bele hrustavke!** **Grah v stroji!** (Cukrene.)

Proti ognju varne **železne kasete**, ki se dajo z vijaki pritrditi, kakor tudi rabljene in nove, proti ognju varne **BLAGAJNICE** prodaja cenó **S. BERGER**, Wien, Bräunerstr. 10.

JAKOB KURENT
v Lukovci pri Brdu
izdeluje iz najboljšega blaga in prodaja po nizki ceni vsakovrstne (356-9)
bele, zelene in rujave posteklene **lončene peči**, štedilno orodje i. t. d.

Zaloga v Ljubljani pri vdovi gospoda Moritza Wagner-ja na Turjaškem trgu.

Ogljene kisline najbogatejša, najčistejša in najmočnejša alkalična slatina, izvrstna osvežilna pijača, — po skušnjah dobra pri kašljih, vratnih boleznih, želodnem in mehurnem kataru.

Kraljevi vrelec v Kostrevnici pri Rogateci. Prodaja se v največ prodajalnicah mineralnih vod in specerijskega blaga ter delikates in se dobiva po slatinskem ravnateljstvu v Kostrevnici. Pošta Slatina pri Rogateci.

Zaloga v Ljubljani pri vdovi gospoda Moritza Wagner-ja na Turjaškem trgu. (335)

Razglas.

Iz konkurzne mase gospe Marije Alešovec bo se vse k taisti spadajoče blago, obstoječe iz perila, družega belega in raznega kratkega blaga ter prodajalnična oprava na očitni dražbi prodajala in se bode vršila ta razprodaja

dne 14. in 15. junija t. l.

v prodajalnici v Šelenburgovih ulicah št. 3.

(433—1)

Oskrbiništvo konkurzne mase.

Patentovane Strakosch-Boner-jeve stroje za pranje in munge priporoča (57-29) **ALEXANDER HERZOG** Dunaj, Graben, Bräunerstrasse 6. Katalogi zastojn in franko.

1200 veder

izvrstnega črnega in belega vina

izvrstne kakovosti iz let 1886, 1887 in 1888

proda se

na posestvu barona Ožegovića v Gaščerovci, zadnja pošta in železniška postaja Križevci na Hrvatskem (435—1)

Konji za vožnjo.

Podpisano c. kr. rudniško ravnateljstvo potrebuje (419—2)

2 ali 3

močne zdrave konje za vožnjo

8—10 let stare in 15 1/2—16 pestij visoke.

Dotične ponudbe, v katerih se morajo povedati svojstva in eventualno napake konj, naj se pošljejo c. kr. rudniškemu ravnateljstvu v Idriji

najpozneje do dne 20. junija.

Idrija, dne 6. junija 1889.

C. kr. rudniško ravnateljstvo v Idriji.

Nekaj čisto novega v dijetetiki

je naravna, veliko v sebi imajoča, z oblastveno koncesijo z umetno, svobodno ogljenčevo kislino nasičena, na novo v trgovino došla

Kostrevniška Rimska slatina pri Rogateci.

Srečno združjenje prirode in umetnosti, neprekosljiva dijetetična pijača, kakersne še dosedaj ni bilo,

rudniško-slatinska sodna voda, zdravejša, kakor tako imenovana v sifonih napolnjena, bolj se peneča, nego druge nahajajoče se mineralne vode.

Dobiva se v vseh boljših lekarnah, prodajalnicah rudninskih vod, pri trgovcih in direktno pri oskrbištvu Rimske slatine, pošta Rogatec-Slatina (na Štajerskem). (305—8)

Zahvala.

Za mnoge dokaze srčnega sočutja mej dolgo boleznijo moje ljubljene soproge

MARIJE SVETIC ROJ. KRIŽAJ

posebno prečastitim gospodom duhovnom, kateri so jo tolažili in pripravljali na smrt, visokočastitim oo. frančiškanom, gg. Kamniškim trgovcem, slav. požarni brambi, veteranskemu društvu in čitalnici, koja se je blagovolila z zastavo udeležiti pogreba, posebno pa še priljubljenemu pevskega društvu „Lira“ za prekrasno petje, mnogim darovalcem vencev in vsem, ki so na katerikoli način izražali sožaljenje o smrti blage ranjke, izrekam svojo najtoplejšo zahvalo.

Kamnik, dne 13. junija 1889.

Anton Svetic, trgovec.

(423)

I. Ljubljansko bolniško podporno in oskrbovalno društvo.

Ravnateljstvo si usoja s tem gospode člane vabiti na

OBCNI ZBOR

ki bode v nedeljo dne 16. junija 1889. leta dopoldne ob 11. uri v mestni dvorani.

Dnevni red:

1. Letno poročilo in računski sklep za 1888. leto.
2. Poročilo gledé zakona z dne 30. marca 1888. leta, drž. zak. št. 33, o za-varovanji delavcev gledé boleznij.
3. Razni predlogi članov.
4. Volitev računskih preglednikov.
5. Volitev ravnateljstva.

(434)

Pridne
tesarje in zidarje
takoј vsprejme
kranjska stavbena družba.

(437—1)

FRAN CHRISTOPH-ov (214-10)
svetli lak za tla
je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.

Zaradi teh **praktičnih lastnosti** in jednostavnega rabljenja se posebno priporoča, kdor hoče **sam lakirati tla**. — Sobe se v dveh urah zopet lahko rabijo. — Dobiva se v različnih barvah (prav kakor oljnat barve) in brezbarven (ki daje samo svet). — **Uzorci lakiranja in navod rabi dobé se v vseh zalogah.**

Dobiva se v **Ljubljani pri** **FRAN CHRISTOPH,**
IVANU LUCKMANN-U. izumitelj in jedini izdelovatelj pristnega svetlega laka za tla, **PRAGA & BEROLIN.**

Najnovejše srečke!

Dne 15. junija t. l. bode žrebanje novo izdanih

Jó-Szív-srečk (društva „Dobrega srca“)
z glavnim dobitkom glđ. 15.000

in priporočam torej tem povodom s **takojšnjo** pravico igranja pri uplačilu prvega obroka svojo najnovejšo kombinacijo srečk:

1 Jó-Szív-srečka	proti 19 mesečnim obrokom
1 srbska tobačna srečka	à glđ. 1.50.
1 srečka zgradbe bazilike	8 žrebanj na leto.
2 Jó-Szív-srečki	proti 20 mesečnim obrokom
2 srbski tobačni srečki	à glđ. 3.—
1 italijanska srečka rudečega križa	12 žrebanj na leto.
1 srečka zgradbe bazilike	
3 Jó-Szív-srečke	proti 22 mesečnim obrokom
3 srbske tobačne srečke	à glđ. 4.—
1 italijanska srečka rudečega križa	15 žrebanj na leto.
1 ogerska srečka rudečega križa	
1 srečka zgradbe bazilike	

Letni dobitki vsake teh srečkinih kombinacij znašajo **pol milijona** goldinarjev na leto. Naročajo se zgoraj navedene kombinacije srečk najbolje po poštni nakaznici, na željo se naročbe izvrše tudi proti poštnemu povzetju prvega obroka. Prospekti drugih mojih srečkinih kombinacij, žrebalske listine in žrebalski kalender zastoj in franko.

Wiener Wechsler- und Lombard-Geschäft

A. GUTFELD

WIEN. Wipplingerstrasse 27. WIEN.
(Ustanovljeno leta 1870.) (431—2)

40 letni renommée!

Profesorji c. kr. klinike na Dunaji, profesor Drasche, profesor Schnitzler, pok. profesor Oppolzer, kakor tudi več drugih slovečih zdravnikov zapovedujejo in priporočajo le pristno in svetovno slavno c. kr. dvornega zobozdravnika

Dr. POPP-a Anatherin
ustno vodo

za vsakdanjo porabo, ker je boljša, nego vsaka druga zobna voda, kot preservativno sredstvo proti vsem zobnim in ustnim boleznim, priznana voda za grgranje pri kroničnih vratnih boleznih in neobhodno potrebna pri rabi mineralnih vod, katera, če se hkratu rabi z

Dr. POPP-a zobnim praškom ali zobno pasto,
ohrani vedno zdrave in lepe zobe.

Pri neprestani rabi dr. Popp-ovih zobnih sredstev se prepreči in odstrani rast drobnih gliv, za katere je ustna votlina tako ugodna tla, katere se lotijo zob, da začne gniti.

Dr. Popp-a zobna plomba je najboljša, ž njo si vsak sam lahko zamaši votle zobe.
Dr. Popp-a zeljiščeno milo proti spuščanjem vsake vrste in posebno priporočljivo za kopelji.

Cena: Anatherin ustna voda v dvojno povečanih steklenicah po 50 kr., glđ. 1.— in glđ. 1.40. — Anatherin zobna pasta v puščicah po glđ. 1.22. — Aromatična zobna pasta à 35 kr. — **Zobni prašek** v škatljicah po 63 kr. — **Zobna plomba** v etuji glđ. 1.—. — **Zeljiščeno milo** à 30 kr.

Pred kupovanjem ponarejene Anatherin ustne vode, ki je po analizi le iz kislin napravljeni preparat, s katerim se zobje prežgoda uničijo, se izrecno svari. (615—38)

Dr. J. G. POPP, Wien, I., Bognergasse Nr. 2.

Dobiva se v **Ljubljani** pri lekarnih J. Swoboda, V. Mayr, U. pl. Trnkoczy, E. Birschitz, G. Piccoli, dalje pri trgovcih C. Karinger, Vaso Petričič, Edvard Mahr, Peter Lässnik, bratje Krišper; v **Postojni**: Fr. Baccarich, lekar; na **Krškem**: F. Bömes, lekar; R. Engelsberger, trgovina z galanterijskim blagom; v **Liviji**: J. Warts, lekar; v **Kranji**: K. Šavnik, lekar; Martin Pettau, trgovec; v **Škofji Loki**: C. Fabiani, lekar; v **Kočevju**: J. Braune, lekar; v **Ajdovščini**: M. Guglielmo, lekar; v **Litiji**: J. Beneš, lekar; v **Medlci**: Fr. Wacha, lekar; v **Radovljici**: A. Roblek, lekar; v **Novem mestu**: F. Haika, D. Rizzoli, lekarja; A. Gustin, trgovina z galanterijskim blagom; v **Kamniku**: J. Močnik, lekar; v **Trebnjem**: J. Ruprecht, lekar; v **Ormožju**: J. Blažek, lekar; v **Vipavi**: A. Leban, lekar.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Slavnemu občinstvu

uljudno naznanjam, da se podam na potovanje. Ko se povrnem, naznanil bodem takoj čas svojega ordinovanja.

(436)

Dr. V. Gregorič.

C. kr. priv.

kneza Auersperga železniška tovarna

na Dvoru na Kranjskem

priporoča se za zalaganje

(217—27)

komerčnega **litega blaga**, peči v velikej izbiri, **ogujšče** in **ogujščenih delov**, kotlov v vsakršnji obliki in velikosti itd. itd., **litega blaga za stavbe**: stebrov, oprijemalcev, svetilničnih stebrov priprostih in oplešanih, palic za okrižja, celih držališč, polževih stopnic, strešnih oken itd., **cevij** za stranišča, plino- in vodovode, celih vodovodnih oprav, vodnjakovih cevij, sesalk itd., **rudniških priprav**: stop in mečkal, pripravljanih, zavornih naprav, strojev za vertanje kamnov, rudniških vozov itd., **fuzinskih naprav**: valjarjev v pesek litih, trdilnih valjarjev litih in surovo železne oblikovnike, peresnih kladiv, klešč, škrcpcev, itd., **strojnih delov** surovo litih in zlikanih, **parnih strojev** do 50 konjskih sil, **rastlinjakov** in **paviljonov** iz litega in kovanega železa, **milinskih priprav**, **papirničnih priprav**, **ovnov** za vodne tavbe, **reservarov** v vseh velikostih iz ploščevine in litega železa, **turbin** po Girardovej in Jonvalovej sistemu po 5 do 200 konjskih sil, **transmitsijskih priprav**: vratil, plošč za jermena, čelnih in stožastih koles z lesenimi in železnimi zobmi, stalnih, s tenskimi in višjih stelj, plošč za vrvi, konopce in žične vrvi, itd., **strojev vodostolpnice**, **odvajalnih vododržnih strojev**, **vodnih koles** iz litega in kovanega železa, **žagnih delov**, kakor tudi priprav za parne in vodne žage in posamičnih cirkularnih Tavoletti- in žag z jarmom, **stiskalnice**: hidravličnih stiskalnih, stiskalnic z vretenom in vodom, kopirnih stiskalnic, itd., **železa v palicah** in **osij** iz kovanega pretopljenega železa.

Vprašanja glede cen se hitro odgovore.

Odprto vsak dan od 9. ure zjutraj do 10. ure zvečer.

Karola Gabriel-a

veliki svetovnoznani

PANOPTIKUM IN MUZEJ

v nalašč za to postavljenej, elegantnej razstavnici lopi, velikej kacic 400 □ metrov

na cesarja Josipa trgu.

Mej mnogimi plastičnimi gibljivimi podobami v naravnej velikosti in skupinami, modelovanih od največjih in najslavnejših mojstrov, ima

PANOPTIKUM

Nj. Svetost papeža Leva XIII., sedečega na zlatem prestolu in dajočega blagoslov; potokrečo Magdaleno, mehanično gibljivo; Judito z glavo Holofernovo, mojstersko delo mehanike; carja Aleksandra II. umirajočega, mehanično gibljivega.

Novo! Cesar Friderik III., cesar Viljem in knez Bismarck v naravnej velikosti; Indora, egiptska zaklinjalica kač, non plus ultra mehanike; senzacionalna velilkanska prekrasna skupina: usmrtenje Marije Stuart (16 podob), de-

koracije in kostumi po tedanjem času; dalje **humoristične skupine**, **slavne** in **glasovite osebe** in več družega, kar je vredno, da se ogleda.

V MUZEJ (separatni oddelek)

je dovoljen ustop le osobam, že spolnivišim 20. leto.

Muzej obsega najnovejše iz območja anatomije.

Posebno zasluži, da se naglaša:

Medicinsko telo, ki se razloži v štirideset delov, velja za najpopolnejše in najznanstvenejše delo te vrste; ta podoba se sem ter tja razloži v njene dele in gledalcem znanstveno pojasni. Jako poučljivo za matere je upodobljenje otročjih boleznij: **vratnica**, **ospice**, **škariatica** in **osepnice**; nadalje **prva pomoč ob neugodah** po prof. dr. Esmarch-u itd. itd. **Vsak torek in petek** je anatomični separatni oddelek odprt le za ženske in ta dan ga neka dama znanstveno razlaga.

Ustopenina v panoptikum:

15 kr., za otroke 10 kr., listki za odrasle, veljavni za vse oddelke, brez doplačila, 30 kr., za vojake do narednika 15 kr.

Zadržujem se vsakega hvalisanja, prepuščajoč razsojevanje častitim obiskovalcem moje razstave.

Z velespoštovanjem

(420—2)

KAROL GABRIEL, S. Meisel-a naslednik.

Le malo časa tukaj.

Listina in tisk „Narodne Tisbarne“.